Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B**

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 640/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta

(EUVL L 181, 20.6.2014, s. 48)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1393, annettu 4 päivänä toukokuuta 2016	L 225	41	19.8.2016
►**M2**	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/723, annettu 16 päivänä helmikuuta 2017	L 107	1	25.4.2017

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 209, 6.8.2015, s. 48 (640/2014)

►**C2** Oikaisu, EUVL L 227, 20.8.2016, s. 5 (2016/1393)

▼B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 640/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla täydennetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 eräitä muita kuin keskeisiä osia seuraavien osalta:

a) suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen osittaisen ja täydellisen epäämisen tai perumisen ehdot;

b) hallinnollisen seuraamuksen ja sovellettavan seuraamusasteen määrittäminen;

c) niiden tapausten määrittäminen, joissa hallinnollista seuraamusta ei sovelleta;

d) säännöt, joita sovelletaan ajanjaksoihin, päivämääriin ja määräaikoihin silloin, kun hakemusten tai muutosten jättämisen viimeinen päivämäärä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai;

e) erityismääritelmät, joita tarvitaan yhdennetyn järjestelmän yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseen;

f) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää ja tuensaajien yksilöimistä koskevat peruspiirteet ja tekniset säännöt;

g) tukioikeuksien tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän peruspiirteet, tekniset säännöt ja laatuvaatimukset;

h) tuen laskentaperusteet, mukaan lukien säännöt siitä, miten käsitellään tietyt tapaukset, joissa tukikelpoisiin aloihin sisältyy maisemapiirteitä tai puita;

i) suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämismenettelyyn osallistuvia välittäjinä toimivia yksiköitä, elimiä ja organisaatioita koskevat lisäsäännöt;

j) pysyvän laitumen hoito suhteessa täydentäviin ehtoihin;

▼B

k) täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten yhdenmukaistettu laskentaperuste;

l) edellytykset, joita on noudatettava täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa ja laskemisessa;

m) täydennyksiä asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädettyihin sääntöihin, jotta siirtyminen kumotuista säännöistä uusiin sääntöihin sujuu jouhevasti.

2 artikla

Määritelmät

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhdennetyn järjestelmän soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ►C1 ’tuensaajalla’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä ja mainitun asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua viljelijää, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen täydentävien ehtojen soveltamisalaan kuuluvaa tuensaajaa ja/tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 (([1])) 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua maaseudun kehittämistukea saavaa tuensaajaa; ◄

2) ’noudattamatta jättämisellä’ tarkoitetaan

a) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämiseen liittyvien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden osalta kyseisten tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä; tai

b) täydentävien ehtojen osalta unionin lainsäädännön mukaisten lakisääteisten hoitovaatimusten, jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 94 artiklan mukaisesti määrittelemien maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien toimenpidevaatimusten tai mainitun asetuksen 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pysyvien laidunten säilyttämisen noudattamatta jättämistä;

3) ’maaseudun kehittämistukea koskevalla hakemuksella’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisen tuen myöntämistä tai toimenpiteen tuensaajaksi pääsyä koskevaa hakemusta;

4) ’maksupyynnöllä’ tarkoitetaan tuensaajan kansallisille viranomaisille esittämää hakemusta maksun suorittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

▼B

5) ’muulla ilmoituksella’ tarkoitetaan mitä tahansa muuta ilmoitusta tai asiakirjaa kuin maaseudun kehittämistukea koskevia hakemuksia tai maksupyyntöjä, jotka tuensaajan tai kolmannen osapuolen on esitettävä tai säilytettävä tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden erityisvaatimusten täyttämiseksi;

6) ’yhdennetyn järjestelmän soveltamisalaan kuuluvilla maaseudun kehittämistoimenpiteillä’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 28–31 artiklan, 33, 34 ja 40 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti myönnettyjä tukitoimenpiteitä, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja mainitun asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisia toimenpiteitä, kun kyse on perustamiskustannuksista;

7) ’eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmällä’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1760/2000 ([1]) vahvistettua nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää ja/tai neuvoston asetuksella (EY) N:o 21/2004 ([2]) vahvistettua lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;

8) ’korvamerkillä’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä nautaeläinten yksilölliseksi tunnistamiseksi ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteessä olevassa A kohdan 3 alakohdassa tarkoitettua korvamerkkiä lammas- ja vuohieläinten yksilölliseksi tunnistamiseksi;

9) ’eläimiä koskevalla sähköisellä tietokannalla’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua sähköistä tietokantaa ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa sekä 7 ja 8 artiklassa tarkoitettua keskusrekisteriä tai sähköistä tietokantaa;

10) ’eläinpassilla’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia;

11) ’rekisterillä’ tarkoitetaan eläinten yhteydessä eläintenpitäjän asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä;

12) ’tunnistuskoodilla’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia ja/tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 liitteessä olevan A kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuja koodeja;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

▼B

13) ’eläintukijärjestelmällä’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa säädettyä vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea koskevaa toimenpidettä, jossa vuotuinen tuki myönnetään tietyissä määrällisissä rajoissa tietyn eläinmäärän perusteella;

14) ’eläimiin liittyvillä tukitoimenpiteillä’ tarkoitetaan sellaisia maaseudun kehittämistoimenpiteitä tai toimia, joiden tuki perustuu ilmoitettuun eläinten tai eläinyksikköjen lukumäärään;

15) ’eläintukihakemuksella’ tarkoitetaan hakemuksia sellaista tukea varten, jossa vuotuinen tuki myönnetään tietyissä määrällisissä rajoissa tietyn eläinmäärän perusteella asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa säädetyn vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen mukaisesti;

16) ’ilmoitetuilla eläimillä’ tarkoitetaan eläimiä, joita koskee eläintukijärjestelmän mukainen eläintukihakemus tai eläimiin liittyvää tukitoimenpidettä koskeva maksupyyntö;

17) ’mahdollisesti tukikelpoisella eläimellä’ tarkoitetaan eläintä, joka saattaisi ennakolta mahdollisesti täyttää tukikelpoisuusedellytykset eläintukijärjestelmän mukaisen tuen tai eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen mukaisen tuen saamiseksi kyseisenä hakuvuotena;

18) ’määritetyllä eläimellä’ tarkoitetaan

   a) eläintukijärjestelmän osalta eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät; tai

   b) eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen osalta eläintä, joka on tunnistettu hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten avulla;

19) ’eläintenpitäjällä’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana;

20) ’pinta-alaan liittyvillä tukijärjestelmillä’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisia pinta-alaan perustuvia suoria tukia, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ([1]) IV luvussa tarkoitettuja unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavia maatalousalan erityistoimenpiteitä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 229/2013 ([2]) tarkoitettuja Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavia maatalousalan erityistoimenpiteitä;

21) ’pinta-alaan liittyvillä tukitoimenpiteillä’ tarkoitetaan sellaisia maaseudun kehittämistoimenpiteitä tai toimia, joiden tuki perustuu ilmoitetun pinta-alan kokoon;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

▼B

22) ’käytöllä’ tarkoitetaan pinta-alan käyttöä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun viljelykasvityypin kasvattamiseksi, mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määritellyn pysyvän nurmen kasvattamiseksi, mainitun asetuksen 45 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun pysyvän laitumen kasvattamiseksi, muun nurmen kuin pysyvän nurmen tai pysyvän laitumen kasvattamiseksi tai pintakasvillisuuden kasvattamiseksi taikka viljelykasvin puuttumista;

23) ’määritetyllä pinta-alalla’ tarkoitetaan

a) pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien osalta alaa, joka täyttää kaikki tukikelpoisuusperusteet tai muut tuen myöntämisedellytyksiin liittyvät velvoitteet, riippumatta tuensaajan käytössä olevien tukioikeuksien määrästä; tai

b) pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden osalta palstojen tai viljelylohkojen alaa, joka on tunnistettu hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten avulla;

24) ’paikkatietojärjestelmällä’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitettua sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa;

25) ’viitelohkolla’ tarkoitetaan maantieteellisesti rajattua aluetta, jolla on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitettuun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjattu oma tunniste;

26) ’maantieteellisellä aineistolla’ tarkoitetaan karttoja tai muita asiakirjoja, joiden välityksellä paikkatietojärjestelmän sisältö toimitetaan suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen hakijoiden ja jäsenvaltioiden välillä.

2. Tämän asetuksen IV osaston soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston määritelmiä.

Lisäksi ’vaatimuksilla’ tarkoitetaan jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 94 artiklan mukaisesti määrittelemiä vaatimuksia sekä mainitun asetuksen 93 artiklan 3 kohdassa säädettyjä pysyvään laitumeen liittyviä velvoitteita.

3 artikla

Rikosoikeudellisten seuraamusten soveltaminen

Tässä asetuksessa säädetty hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen epääminen ja peruminen eivät estä rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamista, jos niistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

4 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

1. Jos tuensaaja ei ole suorien tukien osalta voinut täyttää tukikelpoisuusperusteita tai muita velvoitteitaan ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisen pinta-alan tai tukikelpoisten eläinten osalta.

▼B

►C1 Jos tuensaaja ei ole asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28, 29, 33 ja 34 artiklan mukaisten maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteiden osalta voinut täyttää sitoumusvelvoitettaan ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, kyseistä tukea perutaan suhteellisesti niiltä vuosilta, joina ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet tapahtuivat. ◄ Tuen peruminen koskee ainoastaan niitä sitoumuksen osia, joista ei aiheutunut lisäkustannuksia ja tulonmenetyksiä ennen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden esiintymistä. Perumista ei sovelleta tukikelpoisuusperusteiden eikä muiden velvoitteiden osalta eikä hallinnollista seuraamusta sovelleta.

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia muiden maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteiden osalta tuen palauttamista osittain tai kokonaan ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden tapauksessa. Jos on kyse monivuotisista sitoumuksista tai maksuista, aiempina vuosina saadun tuen palauttamista ei vaadita, ja sitoumusta tai maksua jatketaan seuraavina vuosina sen alkuperäisen keston mukaisesti.

Kun tällaisesta ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista johtuva noudattamatta jättäminen koskee täydentäviä ehtoja, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta ei sovelleta.

2. Ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä esitettävä niistä kyseistä viranomaista tyydyttävät todisteet viidentoista työpäivän kuluessa päivämäärästä, jona tuensaaja tai hänen oikeudenhaltijansa voi sen tehdä.

II OSASTO

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

I LUKU

JÄRJESTELMÄVAATIMUKSET

5 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän on toimittava viitelohkon tasolla. Viitelohko sisältää maatalousmaata, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 artiklan e alakohdassa, edustavan pinta-alayksikön. Tarvittaessa viitelohkoon on sisällyttävä myös asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut pinta-alat ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maatalousmaa.

Jäsenvaltioiden on rajattava viitelohko siten, että se on mitattavissa ja että se mahdollistaa kunkin vuosittain ilmoitetun viljelylohkon paikantamisen yhdenmukaisesti ja yksiselitteisesti ja on periaatteessa ajan kuluessa vakaa.

2. ►C1 Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että ilmoitetut viljelylohkot tunnistetaan luotettavasti. Niiden on edellytettävä erityisesti, että tukihakemuksissa ja maksupyynnöissä on yksityiskohtaiset tiedot tai että niiden mukana on toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät

▼B

asiakirjat, joiden perusteella viljelylohko voidaan paikantaa ja mitata. Jäsenvaltioiden on kunkin viitelohkon osalta ◄

a) määritettävä tukikelpoinen enimmäisala asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi;

b) määritettävä tukikelpoinen enimmäisala asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28–31 artiklassa tarkoitettujen pinta-alaan liittyvien toimenpiteiden soveltamiseksi;

c) paikannettava ja määritettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa lueteltujen sellaisten ekologisten alojen koko, joiden jäsenvaltio on päättänyt katsoa olevan ekologisia aloja. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan sovellettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä X vahvistettuja muunto- ja/tai painotuskertoimia;

d) määritettävä, sovelletaanko säännöksiä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 32 artiklassa tarkoitettuja vuoristoalueita, alueita, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita, ja muita alueita, joilla on erityisrajoitteita, Natura 2000 -alueita, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([1]) soveltamisalaan kuuluvia alueita, puuvillan tuotantoon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan nojalla hyväksyttyä maatalousmaata, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja aloja, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti ekologisten alojen alueelliseen ja/tai kollektiiviseen täytäntöönpanoon nimeämiä alueita, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 20 artiklan mukaisesti komissiolle ilmoitettuja aloja, neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([2]) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ([3]) soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sijaitsevia ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita herkkiä alueita ja/tai jäsenvaltioiden mainitun asetuksen 48 artiklan mukaisesti nimeämiä alueita.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tukikelpoinen enimmäisala viitelohkoa kohden määritetään oikein enintään 2 prosentin marginaalilla ottaen samalla huomioon viitelohkon pääpiirteet ja kunto.

4. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 30 ja 34 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta jäsenvaltiot voivat luoda asianmukaiset vaihtoehtoiset järjestelmät tukea saavan maa-alan yksilölliseksi tunnistamiseksi, jos ala on metsää.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

([2]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

▼B

5. Paikkatietojärjestelmän toiminta perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY ([1]) määriteltyyn kansalliseen koordinaattijärjestelmän, jonka avulla viljelylohkojen standardoidut mittaukset ja yksilöllinen tunnistaminen ovat mahdollisia koko jäsenvaltiossa. Jos käytetään eri koordinaattijärjestelmiä, ne eivät saa olla keskenään päällekkäisiä, ja kullakin niistä on voitava varmistaa, että samaan paikkaan viittaavat tiedot vastaavat toisiaan.

6 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laadunarviointi

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava vuosittain viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laatu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitettujen perustukijärjestelmän ja yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi. Arvioinnin on katettava kaksi vastaavuusluokkaa.

Ensimmäisen vastaavuusluokan on viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laadun arvioimiseksi katettava seuraavat tekijät:

a) tukikelpoisen enimmäisalan oikea määrittäminen;

b) viitelohkojen osuus ja jakautuminen, jos tukikelpoisessa enimmäisalassa otetaan huomioon tukikelvottomia alueita tai jos siinä ei oteta huomioon maatalousmaata;

c) sellaisten viitelohkojen esiintyminen, joissa on ratkaisevia puutteita.

Toisen vastaavuusluokan on viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän mahdollisten heikkouksien tunnistamiseksi katettava seuraavat laatutekijät:

a) viitelohkojen luokittelu, jos tukikelpoisessa enimmäisalassa otetaan huomioon tukikelvottomia alueita, jos siinä ei oteta huomioon maatalousmaata tai siinä esiintyy ratkaiseva puute;

b) ilmoitetun alan suhde viitelohkojen sisällä olevaan tukikelpoiseen enimmäisalaan;

c) vuosien mittaan muuttuneiden viitelohkojen prosenttiosuus.

Jos laadunarviointi osoittaa, että järjestelmässä on puutteita, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia korjaavia toimia.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu arviointi komission valitseman ja antaman viitelohkojen otoksen perusteella. Niiden on käytettävä sellaisia tietoja, joiden avulla maa-alueen nykytila voidaan arvioida.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

▼B

3. Arviointiraportti ja tarvittaessa selostus korjaavista toimista ja niiden täytäntöönpanon aikataulu on lähetettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta kyseistä kalenterivuotta seuraavana vuonna.

7 artikla

Tukioikeuksien tunnistaminen ja rekisteröiminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 71 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava jäsenvaltion tasolla pidettävä sähköinen rekisteri, jonka on erityisesti mainitun artiklan 1 kohdassa säädettyjen ristiintarkastusten osalta varmistettava tukioikeuksien jäljitettävyys seuraavilta osin:

a) haltija;

b) vuotuiset arvot;

▼C1

c) vahvistamispäivämäärä;

▼M1

_____

▼B

e) tukioikeuden alkuperä, erityisesti myöntämisen (alkuperäinen, kansallisesta vai alueellisesta varannosta), oston, vuokrauksen ja perinnön osalta;

f) jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, mainitun säännöksen nojalla voimassa pidettävät tukioikeudet;

g) alueelliset rajoitukset tapauksen mukaan.

▼M1

Sähköisessä rekisterissä on oltava kaikki tiedot, joita tarvitaan kansallisen tai alueellisen varannon täydentämiseksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 31 artiklan nojalla.

▼B

2. Jäsenvaltiot, joissa on enemmän kuin yksi maksajavirasto, voivat päättää käyttää sähköistä rekisteriä maksajavirastojen tasolla. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että eri rekisterit ovat yhteensopivia.

8 artikla

Tuensaajien tunnistaminen

Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdan soveltamista mainitun asetuksen 73 artiklassa säädetyn yhtenäisen järjestelmän, johon tuensaajien tunnistetiedot kirjataan, on taattava kaikkien saman tuensaajan jättämien tukihakemusten ja maksupyyntöjen tai muiden ilmoitusten yksilöllinen tunnistaminen.

▼B

II LUKU

VILJELYLOHKOT, JOILLA ON MAISEMAPIIRTEITÄ JA PUITA

9 artikla

Sellaisten alojen määrittäminen, joilla on maisemapiirteitä ja puita

1. Jos tietyt maisemapiirteet, erityisesti pensasaidat, ojat ja kivimuurit, ovat jollakin alueella osa hyviä viljelykäytäntöjä tai maatalousmaan käyttämistä koskevia käytäntöjä, jäsenvaltio voi päättää, että vastaavaa alaa pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tukikelpoiseen viljelylohkoon kuuluvana, jos se ei ole suurempi kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämä kokonaisleveys. Leveyden on vastattava asianomaisella alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jos jäsenvaltio on kuitenkin ennen 9 päivää joulukuuta 2009 ilmoittanut komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 ([1]) 30 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti leveyden, joka on yli kaksi metriä, kyseistä leveyttä voi edelleen soveltaa.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta pysyvään nurmeen, jolla on hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, jos kyseinen jäsenvaltio on päättänyt soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää 10 artiklan mukaisesti.

2. Maisemapiirteitä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltuja hoito- ja toimenpidevaatimuksia ja jotka ovat osa viljelylohkon kokonaisalaa, pidetään kyseisen viljelylohkon tukikelpoiseen alaan kuuluvina.

3. Viljelylohkoa, jolla on hajanaisesti puita, pidetään tukikelpoisena alana, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) maataloustoimintaa voidaan harjoittaa samalla tavalla kuin saman alueen puuttomilla lohkoilla; ja

▼M1

b) puiden lukumäärä tukikelpoista hehtaaria kohden ei ylitä enimmäistiheyttä.

▼B

Jäsenvaltioiden on määritettävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu enimmäistiheys perinteisten viljelykäytäntöjen, luonnonolojen ja ympäristösyiden perusteella ja ilmoitettava se. Se saa olla enintään 100 puuta hehtaarilla. Tätä ylärajaa ei kuitenkaan sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 30 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 796/2004 annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18).

▼B

Tätä kohtaa ei sovelleta toistuvia satoja antaviin hajanaisiin hedelmäpuihin, hajanaisiin puihin, joita voidaan kasvattaa pysyvällä nurmella, eikä pysyvään nurmeen, jolla on hajanaisia maisemapiirteitä ja puita, jos kyseinen jäsenvaltio on päättänyt soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää 10 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Määräsuhteeseen perustuva järjestelmä sellaista pysyvää nurmea varten, joilla on maisemapiirteitä ja puita

1. ►C1 Kun kyseessä on pysyvä nurmi, jolla on tukikelvottomia maisemapiirteiden ja puiden kaltaisia hajanaisia piirteitä, jäsenvaltio voi päättää soveltaa määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää määrittääkseen tukikelpoisen alan viitelohkolla. ◄

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa määräsuhteeseen perustuvassa järjestelmässä on yhtenäisten maanpeitetyyppien eri luokkia, joihin sovelletaan tukeen kelpaamattoman alan prosenttiosuuteen perustuvaa kiinteää vähennyskerrointa. Luokan, jossa tukeen kelpaamattoman alan prosenttiosuus on pienin, osuus tukeen kelpaamattomasta alasta saa olla enintään 10 prosenttia, eikä kyseiseen luokkaan sovelleta vähennyskerrointa.

2. Maisemapiirteitä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltuja hoito- ja toimenpidevaatimuksia ja jotka ovat osa viljelylohkon kokonaisalaa, pidetään tukikelpoiseen alaan kuuluvina.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta pysyvään nurmeen, jolla on toistuvia satoja antavia hedelmäpuita.

III LUKU

TUKIHAKEMUKSET JA MAKSUPYYNNÖT

11 artikla

Yhtenäishakemus

Yhtenäishakemuksen on koskettava vähintään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suorien tukien hakemusta perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän ja muiden pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien osalta.

▼M1

12 artikla

Hakemusten ja tiedoksiantojen viimeisestä jättöpäivästä poikkeaminen

Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([1]) 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos jokin seuraavista päivistä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai, määräaika päättyy ensimmäisenä seuraavana työpäivänä:

([1]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

▼M1

a) suorien tukien hakemuksen, maaseudun kehittämistukea koskevan hakemuksen, maksupyynnön, muiden ilmoitusten, muiden todistusasiakirjojen tai sopimusten viimeinen jättöpäivä taikka yhtenäishakemusten tai maksupyynnön muutosten viimeinen jättöpäivä;

b) 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu myöhässä jättämisen viimeinen sallittu päivä ja 14 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu myöhässä jättämisen viimeinen sallittu päivä, kun tuenhakijat jättävät tukioikeuksien myöntämistä tai korottamista koskevia hakemuksia;

c) komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 ([1]) 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu viimeinen sallittu päivä, jona esitarkastusten tulokset voidaan ilmoittaa tuensaajalle;

d) komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 15 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettu viimeinen sallittu päivä, jona tuensaaja voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle esitarkastusten perusteella tekemistään muutoksista.

Jos jokin ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettu viimeinen sallittu myöhässä jättämisen päivä näyttää olevan ensimmäinen seuraava työpäivä, kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettuna viimeisenä sallittuna ilmoituspäivänä pidetään toista seuraavaa työpäivää.

▼B

13 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tämän asetuksen mukaisen tukihakemuksen tai maksupyynnön jättäminen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella vahvistaman viimeisen jättöpäivän jälkeen johtaa tukien, jotka tuensaajalle olisi voitu maksaa, jos hakemus tai maksupyyntö olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämiseen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös tukihakemuksiin, asiakirjoihin, sopimuksiin tai muihin ilmoituksiin, jotka on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tällaiset tukihakemukset, asiakirjat, sopimukset tai muut ilmoitukset liittyvät kyseessä olevan suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen tukikelpoisuusedellytyksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, jotka liittyvät todistusasiakirjojen jättämiseen määräajassa tehokkaiden tarkastusten suunnittelun ja toteuttamisen mahdollistamiseksi. Tällöin vähennystä sovelletaan asianomaisen suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen maksettavaan määrään.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 809/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 227, 31.7.2014, s. 69).

▼B

Jos tällainen viive on yli 25 vuorokautta, hakemusta tai pyyntöä ei oteta käsiteltäväksi eikä suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea myönnetä tuensaajalle.

2. Jos Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) 46 ja 47 artiklassa säädettyihin järjestelmiin kuuluva tuensaaja, johon sovelletaan myös täydentäviä ehtoja koskevia velvoitteita asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklan mukaisesti, 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta, ei jätä yhtenäishakemusta tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun viimeiseen jättöpäivään mennessä, tukea vähennetään yhdellä prosentilla työpäivää kohti. Vähennys voi olla enintään 25 prosenttia. Vähennysprosenttia sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin liittyvien tukien kokonaismäärään, joka jaetaan rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen osalta kolmella.

3. Edellä 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön muutoksen jättäminen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella tälle vahvistaman viimeisen jättöpäivän jälkeen johtaa asianomaisten viljelylohkojen tosiasialliseen käyttöön liittyvien määrien vähentämiseen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Yhtenäishakemusten tai maksupyyntöjen muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön viimeiseen mahdolliseen myöhästymispäivään asti. Jos kyseinen päivämäärä on kuitenkin aikaisempi tai sama kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön muutosten viimeinen jättöpäivä, yhtenäishakemuksen tai maksupyynnön muutoksia ei hyväksytä kyseisen päivämäärän jälkeen

14 artikla

Tukioikeuksia koskevan hakemuksen jättäminen myöhässä

▼C1

Edellä 4 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan tukioikeuksien arvon korottamista koskevan hakemuksen jättäminen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella tälle vahvistaman viimeisen jättöpäivän jälkeen johtaa kyseisenä vuonna tuensaajalle maksettavien tukioikeuksien tai tapauksen mukaan tukioikeuksien arvon korotuksen osalta maksettavien määrien vähentämiseen kolmella prosentilla työpäivää kohti.

Jos tällainen viive on yli 25 vuorokautta, hakemusta ei oteta käsiteltäväksi eikä tuensaajalle myönnetä lainkaan tukioikeuksia tai tapauksen mukaan tukioikeuksien arvon korotusta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼B

IV LUKU

SUORIEN TUKIEN JÄRJESTELMIIN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMIIN LIITTYVIEN TUKIEN JA HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN LASKEMINEN YHDENNETYSSÄ HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄSSÄ

1 JAKSO

Yleiset säännöt

15 artikla

Hallinnollisten seuraamusten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Tässä luvussa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ei sovelleta niihin tukihakemuksen tai maksupyynnön osiin, joiden osalta tuensaaja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen tai maksupyynnön olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen, edellyttäen ettei tuensaajalle ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla eikä viranomainen ole jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemukseen tai maksupyyntöön liittyvistä säännösten noudattamatta jättämisistä.

2. Tukihakemusta tai maksupyyntöä on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta 1 kohdassa tarkoitettujen tuensaajan toimittamien tietojen perusteella.

▼M1

15 a artikla

Viljelijäkohtainen yläraja tai enimmäismäärä

Jos jossakin tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä sovelletaan viljelijäkohtaista ylärajaa tai viljelijäkohtaista enimmäismäärää ja tuensaajan ilmoittama pinta-ala tai eläinten lukumäärä ylittää viljelijäkohtaisen ylärajan tai viljelijäkohtaisen enimmäismäärän, vastaava ilmoitettu pinta-ala tai eläinten lukumäärä mukautetaan asianomaiselle tuensaajalla vahvistettuun viljelijäkohtaiseen ylärajaan tai viljelijäkohtaiseen enimmäismäärään.

▼B

16 artikla

Osan pinta-aloista jättäminen ilmoittamatta

1. Jos tuensaaja ei jonakin vuonna ilmoita kaikkia asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen viljelylohkojaan ja ero toisaalta yhtenäishakemuksessa ja/tai maksupyynnössä ilmoitetun kokonaisalan ja toisaalta ilmoitetun alan ja ilmoittamattomien lohkojen kokonaisalan summan välillä on suurempi kuin kolme prosenttia ilmoitetusta pinta-alasta, tuensaajalle kyseisenä vuonna pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä tai tukitoimenpiteissä maksettavien pinta-alaan liittyvien suorien tukien ja/tai pinta-alaan liittyvän maaseudun kehittämistuen kokonaismäärästä vähennetään enintään kolme prosenttia riippuen poisjätön vakavuudesta.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettavasta seuraamuksesta vähennetään 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisesti sovellettujen hallinnollisten seuraamusten määrä.

▼B

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklassa säädettyihin järjestelmiin liittyviin tukiin, jos tuensaajaan sovelletaan täydentäviä ehtoja koskevia velvoitteita asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklan mukaisesti. Vähennysprosenttia sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin liittyvien tukien kokonaismäärään, joka jaetaan rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen osalta kolmella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa säädetyssä pienviljelijäjärjestelmässä maksettaviin tukiin.

2 JAKSO

Pinta-alaan liittyvät tukijärjestelmät, lukuun ottamatta ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin myönnettävää tukea, tai pinta-alaan liittyvät tukitoimenpiteet

17 artikla

Yleisperiaatteet

▼M1

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasviryhmät on tapauksen mukaan erotettava toisistaan:

a) perustukijärjestelmän mukaisten tukioikeuksien aktivoimiseksi tai yhtenäisen pinta-alatuen myöntämiseksi ilmoitetut alat;

b) alat, jotka oikeuttavat uudelleenjakotukeen;

c) alat, jotka oikeuttavat tukiin nuorten viljelijöiden järjestelmässä;

d) alat, jotka on ilmoitettu vapaaehtoista tuotantosidonnaista toimenpidettä kohden;

e) kutakin ilmoitettua alaa koskeva ryhmä muun sellaisen pinta-alaan liittyvän tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen soveltamiseksi, johon sovelletaan eri tukitasoa;

f) muu käyttö -otsikon alla ilmoitetut alat.

Ensimmäisen kohdan e alakohdan soveltamiseksi silloin kun kyseessä ovat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 31 artiklassa tarkoitetut tuet alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, ja käytetään asteittain vähenevä tukimääriä, huomioon otetaan kyseisten määrien keskiarvo suhteessa vastaaviin ilmoitettuihin pinta-aloihin.

▼B

2. Jos sama ala toimii useammassa kuin yhdessä pinta-alaan liittyvässä tukijärjestelmässä ja/tai pinta-alaan liittyvässä tukitoimenpiteessä jätettävän tukihakemuksen ja/tai maksupyynnön perustana, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen osalta.

18 artikla

Pinta-alaan liittyvän tuen laskentaperusteet

1. Perustukijärjestelmän, pienviljelijäjärjestelmän, uudelleenjakotuen, luonnonhaitta-alueiden tuen ja tarvittaessa nuorten viljelijöiden tukijärjestelmän mukaisten tukihakemusten osalta ja jäsenvaltion soveltaessa perustukijärjestelmää sovelletaan seuraavaa:

a) ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä vähennetään tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ylittää tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän;

b) ilmoitettu ala vähennetään alhaisimman määrän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärän ja ilmoitetun pinta-alan välillä on ero.

Tätä kohtaa ei sovelleta tukioikeuksien myöntämisen ensimmäisenä vuonna.

2. Kun kyseessä on nuorten viljelijöiden tuki ja jäsenvaltio valitsee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa vahvistetun maksumenetelmän; jos perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettu pinta-ala ylittää jäsenvaltion mainitun asetuksen 50 artiklan 9 kohdan mukaisesti asettaman rajan, ilmoitettua alaa vähennetään kyseiseen rajaan.

3. Kun kyseessä on uudelleenjakotuki ja jos perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettu pinta-ala ylittää jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 41 artiklan 4 kohdan mukaisesti asettaman rajan, ilmoitettua pinta-alaa vähennetään kyseiseen rajaan.

4. Kun kyseessä on luonnonhaitta-alueiden tuki ja jäsenvaltio valitsee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan 4 kohdassa vahvistetun maksumenetelmän ja jos perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettu pinta-ala ylittää jäsenvaltion asettaman enimmäishehtaarimäärän, ilmoitettua pinta-alaa vähennetään kyseiseen määrään.

5. Kun kyseessä ovat tukihakemukset ja/tai maksupyynnöt pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä tai tukitoimenpiteissä ja, jos jonkin viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala on suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu ala, tukea laskettaessa käytetään ilmoitettua pinta-alaa.

▼B

6. Sanotun rajoittamatta 19 artiklan mukaisia hallinnollisia seuraamuksia, kun kyseessä ovat tukihakemukset ja/tai maksupyynnöt pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä tai tukitoimenpiteissä ja jos ilmoitettu pinta-ala ylittää 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jonkin viljelykasviryhmän määritetyn pinta-alan, tuen laskentaperusteena on kyseisen viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala.

Sanotun rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 60 artiklan soveltamista, jos määritetyn kokonaispinta-alan ja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III, IV ja V luvussa vahvistetuissa suoran tuen järjestelmissä tuen saamiseksi ilmoitetun kokonaisalan tai pinta-alaan liittyvässä tukitoimenpiteessä tuen saamiseksi ilmoitetun kokonaisalan välinen ero on kuitenkin enintään 0,1 hehtaaria, määritetty pinta-ala vahvistetaan yhtä suureksi kuin ilmoitettu pinta-ala. Tässä laskennassa otetaan huomioon ainoastaan liian suuriksi ilmoitetut pinta-alat 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän tasolla.

Toista alakohtaa ei sovelleta, jos ero on yli 20 prosenttia tuen saamiseksi ilmoitetusta kokonaispinta-alasta.

7. Perustukijärjestelmän mukaisen tuen laskennassa on otettava huomioon eri tukioikeuksien arvojen keskiarvo suhteessa vastaavaan ilmoitettuun pinta-alaan.

19 artikla

Hallinnolliset seuraamukset tapauksissa, joissa pinta-alat on ilmoitettu liian suuriksi

1. Jos tuen saamiseksi ilmoitettu ala missä tahansa pinta-alaan liittyvässä tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä ylittää jonkin 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän osalta 18 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan, tuen laskentaperusteena käytetään määritettyä pinta-alaa, josta vähennetään todettu ero kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria, mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos ero on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaan liittyvää suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea.

2. Jos ero on yli 50 prosenttia, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaan liittyvää suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on yhtä suuri kuin suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen määrä, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja 18 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan välistä eroa.

▼M1

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua määrää ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 ([1]) 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 908/2014, annettu 6 päivänä elokuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten, varainhoidon, tilien tarkastamisen ja hyväksymisen, tarkastuksia koskevien sääntöjen, vakuuksien ja avoimuuden osalta (EUVL L 255, 28.8.2014, s. 59).

▼M1

19 a artikla

Hallinnolliset seuraamukset tapauksissa, joissa pinta-alat on ilmoitettu liian suuriksi perustukijärjestelmän, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän, uudelleenjakotuen, nuorten viljelijöiden tuen, luonnonhaitta-alueiden tuen, pienviljelijäjärjestelmän, Natura 2000 -tukien, vesipuitedirektiivin mukaisten tukien ja alueille, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita, myönnettävien tukien osalta

1. Jos jonkin 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän ilmoitettu ala asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osastossa olevassa 1, 2, 4 tai 5 ja V osastossa säädetyssä tukijärjestelmässä ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 30 ja 31 artiklassa tarkoitetussa tukitoimenpiteessä ylittää tämän asetuksen 18 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan, tuen laskentaperusteena käytetään määritettyä pinta-alaa, josta vähennetään todettu ero 1,5-kertaisena, jos ero on joko yli kolme prosenttia määritetystä pinta-alasta tai yli kaksi hehtaaria.

Hallinnollinen seuraamus ei voi ylittää sataa prosenttia ilmoitettuun alaan perustuvista määristä.

▼C2

2. Jos tuensaajalle ei ole vielä määrätty 1 kohdan nojalla hallinnollista seuraamusta alan liian suureksi ilmoittamisesta asianomaisessa tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä, kyseisessä kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta alennetaan 50 prosentilla, jos ilmoitetun alan ja määritellyn alan välinen ero on enintään kymmenen prosenttia määritellystä alasta.

▼M1

3. Jos tuensaajalle määrättyä hallinnollista seuraamusta on alennettu 2 kohdan mukaisesti ja tälle on seuraavan hakuvuoden osalta määrättävä toinen asianomaiseen tukijärjestelmään tai tukitoimenpiteeseen liittyvä tässä artiklassa ja 21 artiklassa tarkoitettu hallinnollinen seuraamus, tuensaajan on maksettava kyseisen seuraavan hakuvuoden hallinnollinen seuraamus täysimääräisenä sekä määrä, jolla 1 kohdan mukaisesti laskettua hallinnollista seuraamusta on alennettu 2 kohdan mukaisesti.

4. Jos 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua määrää ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

▼B

20 artikla

Puuvillan lajikohtaiseen tukeen liittyvät hallinnolliset seuraamukset

Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 ([1]) 61 artiklan 1 ja 2 kohdasta johtuvia velvoitteita, tuensaaja menettää oikeutensa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 60 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 19 artiklan mukaisesti sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia. Lisäksi asianomaisen tuensaajan osalta vähennetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan mukaisesta puuvillan tukikelpoista hehtaaria kohden maksettavasta tuesta mainitun asetuksen 60 artiklan 2 kohdassa säädetty korotus, joka tuensaajalle olisi muutoin maksettu.

21 artikla

Hallinnolliset seuraamukset, muut kuin pinta-alan liian suureksi ilmoittamiset, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston V luvun mukaisten nuorten viljelijöiden tukien osalta

1. Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdassa ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 49 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita, nuorille viljelijöille maksettavaa tukea ei makseta tai se perutaan kokonaisuudessaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan mukaisesti sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia. Jos todetaan, että tuensaaja on esittänyt väärennettyjä todisteita velvoitteiden täyttämisen osoittamiseksi, sovelletaan lisäksi seuraamusta, joka on suuruudeltaan 20 prosenttia määrästä, jonka tuensaaja on saanut tai saisi muutoin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdan mukaisena nuorten viljelijöiden tukena.

▼M1

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen aiheettomien maksujen ja hallinnollisten seuraamusten määrää ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

▼B

3 JAKSO

Tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille

▼M2

22 artikla

Yleisperiaatteet

Tämän jakson soveltamiseksi silloin, kun sama pinta-ala on määritetty useampaa kuin yhtä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisaa maatalouskäytäntöä varten, kyseinen pinta-ala on otettava kunkin kyseisen käytännön osalta

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1). (Julkaisutoimisto korvaa kaikkialla tässä asetuksessa ilmauksen [DA DPR] asetuksen numerolla ja lisää asetuksen julkaisutiedot)

▼M2

huomioon erikseen ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä koskevan tuen, jäljempänä ’viherryttämistuki’, laskemiseksi.

▼B

23 artikla

Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisien maatalouskäytäntöjen tuen laskentaperusteet perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ilmoitettavien tukikelpoisten hehtaarien osalta

1. Kun jäsenvaltio soveltaa perustukijärjestelmää, sovelletaan seuraavaa:

a) ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä vähennetään tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ylittää tuensaajan käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän;

b) ilmoitettu ala vähennetään alhaisimman määrän mukaiseksi, jos ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärän ja ilmoitetun pinta-alan välillä on ero.

▼M2

2. Jos perustuen tai yhtenäisen pinta-alatuen yhtenäishakemuksessa ilmoitettu pinta-ala ylittää määritetyn pinta-alan, viherryttämistukea laskettaessa on käytettävä määritettyä pinta-alaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan mukaisesti sovellettavia hallinnollisia seuraamuksia.

▼B

Jos perustukijärjestelmää tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää varten määritetyn pinta-alan kuitenkin todetaan olevan suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, käytetään ilmoitettua pinta-alaa viherryttämistukea laskettaessa.

▼M2

24 artikla

Viherryttämistuen vähennys, jos säännöksiä viljelyn monipuolistamisesta ei noudateta

1. Jos peltoalalla, jolla on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan viljeltävä vähintään kahta eri viljelykasvia ja jolla pääkasvin osuus saa olla enintään 75 prosenttia kokonaispeltoalasta, pääkasville määritetyn alan osuus on kuitenkin suurempi kuin 75 prosenttia määritetystä kokonaispeltoalasta, pinta-alasta, jota käytetään viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään kaksinkertaisena se pääkasvin pinta-alan osuus, joka ylittää 75 prosentin osuuden määritetystä kokonaispeltoalasta.

▼M2

2. Jos peltoalalla, jolla on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan viljeltävä vähintään kolmea eri viljelykasvia ja jolla pääkasvin osuus saa olla enintään 75 prosenttia kokonaispeltoalasta, pääkasville määritetyn alan osuus on kuitenkin suurempi kuin 75 prosenttia määritetystä kokonaispeltoalasta, pinta-alasta, jota käytetään viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään se pääkasvin pinta-alan osuus, joka ylittää 75 prosentin osuuden määritetystä kokonaispeltoalasta.

3. Jos peltoalalla, jolla on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan viljeltävä vähintään kolmea eri viljelykasvia ja jolla kahden pääviljelykasvin osuus saa olla enintään 95 prosenttia kokonaispeltoalasta, kahdelle pääviljelykasville määritetyn alan osuus on kuitenkin suurempi kuin 95 prosenttia määritetystä kokonaispeltoalasta, pinta-alasta, jota käytetään viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään viisinkertaisena se kahden pääviljelykasvin pinta-alan osuus, joka ylittää 95 prosentin osuuden määritetystä kokonaispeltoalasta.

4. Jos tiloilla, joiden osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että pääkasvin osuus jäljellä olevasta peltoalasta on enintään 75 prosenttia, pääkasville määritetty osuus on kuitenkin suurempi kuin 75 prosenttia jäljellä olevasta määritetystä peltoalasta, pinta-alasta, jota käytetään viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään kaksinkertaisena se pääkasvin pinta-alan osuus, joka ylittää 75 prosentin osuuden kyseisestä määritetystä jäljellä olevasta peltoalasta.

5. Jos todetaan, ettei tuensaaja ole noudattanut tässä artiklassa tarkoitettua viljelyn monipuolistamista kolmeen vuoteen, pinta-ala, jolla viherryttämistuen laskemisessa käytettävää pinta-alaa seuraavina vuosina on vähennettävä 1–4 kohdan mukaisesti, on kerrottava kahdella.

▼B

25 artikla

Viherryttämistuen vähennys, jos pysyvän nurmen vaatimuksia ei noudateta

1. Jos todetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisten vaatimusten noudattamatta jättämistä, pinta-alasta, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään se pinta-ala, jonka osalta on todettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisten vaatimusten noudattamatta jättämistä.

2. Jos todetaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 44 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamatta jättämistä, pinta-alasta, jota käytetään laskettaessa viherryttämistuki tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään se pinta-ala, jonka osalta on todettu delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 44 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden noudattamatta jättämistä.

▼B

3. Noudattamatta jättämisiä pidetään ”todettuina” silloin, kun ne havaitaan missä tahansa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 74 artiklan mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai ne on saatettu toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai maksajaviraston tietoon millä tahansa muulla tavalla.

26 artikla

Viherryttämistuen vähennys, jos ekologisen alan vaatimuksia ei noudateta

1. ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittava ekologinen ala, jäljempänä ’vaadittu ekologinen ala’, lasketaan määritetyn kokonaispeltoalan perusteella niin, että mukaan lasketaan tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan nojalla mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d, g ja h alakohdassa tarkoitetut määritetyt alat. ◄

▼M2

2. Jos vaadittu ekologinen ala ylittää määritetyn ekologisen alan, kun otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 3 kohdassa säädetty ekologisten alojen painotus, pinta-alasta, jota käytetään viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti, vähennetään puuttuva ekologinen ala kymmenkertaisena.

Kun sovelletaan ensimmäistä alakohtaa, määritetty ekologinen ala ei saa olla suurempi kuin ilmoitettujen ekologisten alueiden osuus ilmoitetulla kokonaispeltoalalla.

3. Jos todetaan, ettei tuensaaja ole noudattanut tässä artiklassa tarkoitettuja ekologista alaa koskevia vaatimuksia kolmeen vuoteen, pinta-ala, jolla viherryttämistuen laskemisessa käytettävää pinta-alaa seuraavina vuosina on vähennettävä 2 kohdan mukaisesti, on kerrottava kahdella.

▼B

27 artikla

Viherryttämistuen enimmäisvähennys

1. Edellä 24 ja 26 artiklan mukaisesti laskettujen vähennysten hehtaareina ilmoitettu summa ei saa olla suurempi kuin määritetyn peltoalan hehtaarien kokonaismäärä niin, että mukaan lasketaan silloin, kun tätä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan mukaan sovelletaan, mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d, g ja h alakohdassa tarkoitetut määritetyt alat.

2. Edellä 24 ja 26 artiklan mukaisesti laskettu kokonaisvähennys ei saa olla suurempi kuin 23 artiklan mukaisesti laskettu viherryttämistuki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan mukaisesti sovellettavien hallinnollisten seuraamusten soveltamista.

▼B

28 artikla

Hallinnolliset seuraamukset viherryttämistuen osalta

1. Jos pinta-ala, jota on 23 artiklan mukaisesti käytettävä viherryttämistuen laskemisessa, eroaa pinta-alasta, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen, viherryttämistuki lasketaan jälkimmäisen pinta-alan mukaan niin, että siitä vähennetään todettu ero kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria, mutta enintään 20 prosenttia pinta-alasta, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen.

Jos ero on suurempi kuin 20 prosenttia, tukea ei myönnetä.

Jos ero on suurempi kuin 50 prosenttia, tukea ei myönnetä. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on sen tuen määrä, joka vastaa pinta-alan, jota on 23 artiklan mukaisesti käytettävä viherryttämistuen laskemisessa, ja pinta-alan, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen, välistä eroa.

2. Jos tuensaaja ei ilmoita koko pinta-alaansa peltoalaksi sillä seurauksella, että häneen olisi sovellettu vapautusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44, 45 ja 46 artiklassa säädetyistä velvoitteista, ja/tai hän ei ilmoita kaikkea pysyvää nurmeaan, joka on mainitun asetuksen 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti ympäristön kannalta herkkää, ja ilmoittamaton pinta-ala on suuruudeltaan yli 0,1 hehtaaria, pinta-alaa, jota on käytettävä viherryttämistuen laskemisessa tämän asetuksen 24–27 artiklan soveltamisen jälkeen, on vähennettävä vielä 10 prosenttia.

3. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 77 artiklan 6 kohdan mukaisesti hallinnollista seuraamusta, joka lasketaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ei sovelleta hakuvuosina 2015 ja 2016. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu hallinnollinen seuraamus on jaettava viidellä ja rajattava 20 prosenttiin siitä viherryttämistuen määrästä, johon asianomainen viljelijä olisi 23 artiklan mukaisesti ollut oikeutettu hakuvuonna 2017, sekä jaettava neljällä ja rajattava 25 prosenttiin samasta määrästä hakuvuonna 2018 ja siitä eteenpäin.

▼M1

4. Jos 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua hallinnollisten seuraamusten määrää ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

▼B

29 artikla

Vastaavia käytäntöjä koskevat säännöt

Tätä jaksoa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin vastaaviin käytäntöihin.

▼B

4 JAKSO

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki, joka perustuu eläintukijärjestelmien mukaisiin eläintukihakemuksiin, tai maaseudun kehittämistuki, joka perustuu eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukaisiin maksupyyntöihin

30 artikla

Laskentaperusta

1. Suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea ei missään tapauksessa myönnetä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

2. Tilalla olevia eläimiä pidetään määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen tai maksupyyntöön. Tunnistetut eläimet voidaan korvata ilman suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen saantioikeuden menettämistä edellyttäen, ettei toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut tuensaajalle säännösten noudattamatta jättämisestä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä eikä tuensaaja ole vielä saanut tietoa viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla. Jos jäsenvaltio ei hyödynnä tukihakemuksettoman järjestelmän mahdollisuutta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, sen on varmistuttava kaikin tavoin siitä, mitkä eläimet kuuluvat tuensaajan tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin.

3. Jos tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen laskenta perustuu määritettyyn eläinmäärään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.

▼M1

3 a. Jos eläimiä on täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 21 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun, jäsenvaltion määrittämän ajanjakson aikana siirretty muihin paikkoihin kuin kyseisen kohdan mukaisesti ilmoitettuihin paikkoihin, kyseisiä eläimiä pidetään määritettyinä, jos niiden sijaintipaikka tilalla havaittiin paikalla tehtävässä tarkastuksessa välittömästi.

▼B

4. Jos havaitaan säännösten noudattamatta jättämisiä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, sovelletaan seuraavaa:

a) tilalla olevaa nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, pidetään määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan ensimmäisen kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetun nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän kaikkien muiden osien perusteella;

b) jos tilalla on yksi nautaeläin, jonka molemmat korvamerkit ovat hävinneet, sitä pidetään määritettynä, jos se voidaan tunnistaa rekisterin, eläinpassin, tietokannan tai muun asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädetyn keinon perusteella, edellyttäen että eläintenpitäjä voi todistaa toteuttaneensa ennen paikalla tehtävästä tarkastuksesta ilmoittamista toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi;

▼M1

c) jos havaitut säännösten noudattamatta jättämiset liittyvät rekisteriin, eläinpassiin tai nautaeläinten sähköiseen tietokantaan tehtyihin virheellisiin merkintöihin, jotka eivät ole merkityksellisiä sellaisten tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen tarkistamisen kannalta, jotka ovat muita kuin delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 53 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tukikelpoisuusedellytykset, kyseistä eläintä pidetään ei-määritettyinä ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseisiä eläimiä pidetään ei-määritettyinä ensimmäisen havainnon jälkeen.

▼C1

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä olevia ja siihen tehtäviä merkintöjä voidaan muuttaa milloin tahansa, jos havaitaan ilmeisiä virheitä, jotka toimivaltainen viranomainen hyväksyy.

▼B

5. Tilalla olevaa lammas- tai vuohieläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, pidetään määritettynä, jos se voidaan tunnistaa asetuksen (EY) N:o 21/2004 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ensimmäisellä tunnistimella, edellyttäen että kaikki muut lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän vaatimukset täyttyvät.

▼M1

31 artikla

Hallinnolliset seuraamukset eläintukijärjestelmissä tai eläimiin liittyvissä tukitoimenpiteissä ilmoitettujen eläinten osalta

1. Jos tukihakemuksessa, joka on tehty eläintukijärjestelmässä, tai maksupyynnössä, joka on tehty eläimiin liittyvässä tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä, havaitaan 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa kyseisessä tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä asianomaiselta hakuvuodelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä asianomaiselta hakuvuodelta, on vähennettävä seuraavasti:

a) prosenttiosuudella, joka vahvistetaan 3 kohdan mukaisesti, jos se on enintään kymmenen prosenttia; tai

b) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 30 artiklan 3 kohdan nojalla, ei myönnetä tuensaajalle tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä kyseiseltä hakuvuodelta.

▼M1

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 30 artiklan 3 kohdan nojalla, ei myönnetä tuensaajalle tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä kyseiseltä hakuvuodelta. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on yhtä suuri kuin määrä, joka vastaa ilmoitettujen eläinten ja 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten määrän välistä eroa. Jos kyseistä määrää ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

Jäsenvaltio voi muiden kuin tämän asetuksen 30 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen lajien osalta päättää vahvistaa eläinmäärän, joka poikkeaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä kolmen eläimen kynnyksestä. Jäsenvaltion on kyseistä lukumäärää vahvistaessaan varmistettava, että se vastaa kyseistä kynnystä, erityisesti ottamalla huomioon eläinyksiköt ja/tai myönnetyn tuen määrä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien vahvistamiseksi se eläintukijärjestelmässä tai eläimiin liittyvässä tukitoimenpiteessä tai toimityypissä ilmoitettujen eläinten lukumäärä, jonka osalta on havaittu noudattamatta jättämisiä, on jaettava kyseistä eläintukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavaa toimityyppiä varten määritellyllä eläinten lukumäärällä kyseisen hakuvuoden tukihakemuksen, maksupyynnön tai toimityypin osalta.

Jos jäsenvaltio hyödyntää tukihakemuksettoman järjestelmän mahdollisuuden täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti, mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä, joita ei ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä, on tämän kohdan soveltamiseksi pidettävä eläiminä, joiden kohdalla on havaittu säännösten noudattamatta jättämistä, riippumatta siitä, mikä niiden asema on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 53 artiklan 4 kohdassa säädettyjen tukikelpoisuusvaatimusten täyttämisen suhteen.

4. Jos sellaisen tuen kokonaismäärän laskenta, johon tuensaaja on oikeutettu asianomaisena hakuvuonna tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä, perustuu niiden päivien lukumäärään, joiden aikana tukikelpoisuusvaatimukset eläimet ovat tilalla, myös eläinten, joiden kohdalla on havaittu 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua säännösten noudattamatta jättämistä, lukumäärän laskennan on perustuttava eläinten tilallaolopäivien lukumäärään.

Kun kyseessä ovat 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut mahdollisesti tukikelpoiset eläimet, eläinten, joiden kohdalla on havaittu säännösten noudattamatta jättämistä, lukumäärän laskennan on perustuttava niiden päivien lukumäärään, joilta eläimet mahdollisesti täyttäisivät tuen edellytykset.

▼B

32 artikla

Poikkeukset hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa luonnonolosuhteiden vuoksi

Edellä 31 artiklassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ei sovelleta tapauksissa, joissa tuensaaja ei kykene noudattamaan tukikelpoisuusedellytyksiä, sitoumuksia tai muita velvoitteita karjaan tai laumaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi edellyttäen, että hän on ilmoittanut tästä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa eläinten määrän vähenemisen havaitsemisesta.

Rajoittamatta tosiasiallisten olosuhteiden huomioon ottamista yksittäisissä tapauksissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä karjaan tai laumaan vaikuttavat luonnonolosuhteet,

a) kun eläin on kuollut tautiin, tai

b) kun eläin on kuollut onnettomuudessa, josta tuensaajaa ei voida pitää vastuullisena.

33 artikla

Lisäseuraamukset ja lisätoimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisista lisäseuraamuksista suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämismenettelyssä osallisina oleville välittäjille sen varmistamiseksi, että valvontavaatimuksia, ilmoitusvelvoitteet mukaan luettuina, noudatetaan.

2. Jos sellaisten yksiköiden, elinten tai järjestöjen antamien todisteiden osalta, jotka ovat muita kuin komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan c alakohdan perusteella vahvistamien sääntöjen mukaisia toimivaltaisia viranomaisia, virheellisen todisteen todetaan johtuvan vakavasta laiminlyönnistä tai olevan tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjen noudattamatta jättämisiä havaitaan toistamiseen, asianomaisen yksikön, elimen tai järjestön oikeus antaa tukea koskevia todisteita on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

▼M1

34 artikla

Eläinten sähköiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

Ilmoitettujen eläinten osalta 15 artiklaa sovelletaan eläinten atk-pohjaiseen tietokantaan syötettyjen tietojen virheisiin ja poisjättöihin siitä lähtien, kun tukihakemus tai maksupyyntö on jätetty.

▼B

III OSASTO

MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMENPITEITÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Muiden kuin pinta-alan kokoon tai eläinten lukumäärään liittyvien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättäminen

1. Haettu tuki evätään tai se perutaan kokonaan, jos tukikelpoisuusperusteet eivät täyty.

2. Haettu tuki evättään tai se perutaan kokonaan tai osittain, jos seuraavia sitoumuksia tai muita velvoitteita ei noudateta:

a) maaseudun kehittämisohjelmassa vahvistetut sitoumukset; tai

b) tarvittaessa muut unionin tai kansallisessa lainsäädännössä taikka maaseudun kehittämisohjelmassa vahvistetut tukitoimeen liittyvät velvoitteet, erityisesti julkisia hankintoja, valtiontukea sekä muita pakollisia hoito- ja toimenpidevaatimuksia koskevat velvoitteet.

3. Päättäessään tuen epäämisen tai perumisen astetta 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättämisen seurauksena jäsenvaltion on otettava huomioon 2 kohdassa tarkoitettujen tukiedellytysten noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus

Noudattamatta jättämisen vakavuus riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävyydestä ottaen huomioon tavoitteet, joihin noudattamatta jätetyillä sitoumuksilla tai velvoitteilla pyrittiin.

Noudattamatta jättämisen laajuus riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen vaikutuksesta koko toimeen.

Kesto riippuu erityisesti sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, tai mahdollisuuksista kyseisten vaikutusten päättämiseen kohtuullisin keinoin.

▼C1

Toistuvuus riippuu siitä, onko aiemmin todettu samankaltaisia noudattamatta jättämisiä saman tuensaajan ja saman toimenpiteen tai toimityypin osalta edellisten neljän vuoden aikana tai koko ohjelmakaudella 2014–2020 tai samankaltaisen toimenpiteen osalta ohjelmakaudella 2007–2013.

▼B

4. Kun on kyse monivuotisista sitoumuksista tai maksuista, 3 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin perustuvat perumiset koskevat myös kyseisessä tukitoimessa edellisinä vuosina jo maksettuja määriä.

5. Jos kyseessä on 3 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin perustuvan yleisarvion mukaan vakava noudattamatta jättäminen, tuki evätään tai se perutaan kokonaisuudessaan. Lisäksi tuensaaja suljetaan saman toimenpiteen tai toimityypin mukaisesti maksettavan tuen ulkopuolelle sinä kalenterivuonna, jona havainto tehdään, ja sitä seuraavana kalenterivuonna.

▼B

6. Jos todetaan, että tuensaaja on esittänyt väärennettyjä todisteita tuen saamiseksi tai tuensaaja ei ole huolimattomuuttaan toimittanut tarvittavia tietoja, tuki evätään tai se perutaan kokonaisuudessaan. Lisäksi tuensaaja suljetaan saman toimenpiteen tai toimityypin mukaisesti maksettavan tuen ulkopuolelle sinä kalenterivuonna, jona havainto tehdään, ja sitä seuraavana kalenterivuonna.

▼M1

7. Jos 1, 2, 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja epäämisiä ja hallinnollisia seuraamuksia ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

▼B

36 artikla

Tuen keskeyttäminen

Maksajavirasto voi keskeyttää tiettyihin menoihin liittyvän tuen, jos on todettu hallinnolliseen seuraamukseen johtava sääntöjen noudattamatta jättäminen. Maksajavirasto lakkauttaa keskeytyksen heti, kun tuensaaja osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tilanne on korjattu. Keskeyttäminen saa kestää enintään kolme kuukautta. Jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa lyhyempiä enimmäisajanjaksoja sen mukaan, millainen toimen luonne on ja millaisia vaikutuksia kyseisellä noudattamatta jättämisellä on.

Maksajavirasto voi ainoastaan keskeyttää tuen, kun noudattamatta jättäminen ei estä saavuttamasta kyseisen toimen yleistä tarkoitusta, ja jos on odotettavissa, että tuensaaja pystyy korjaamaan tilanteen määritetyn enimmäisajanjakson aikana.

IV OSASTO

VALVONTAJÄRJESTELMÄ JA HALLINNOLLISET SEURAAMUKSET TÄYDENTÄVIEN EHTOJEN YHTEYDESSÄ

I LUKU

PYSYVÄN LAITUMEN SÄILYTTÄMINEN

37 artikla

Pysyvää laidunta koskevat velvoitteet

1. Jos todetaan, että asetuksen (EY) N:o 1122/2009 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu osuus on pienentynyt vuonna 2014 kansallisella tai alueellisella tasolla, asianomainen jäsenvaltio voi säätää, että tuensaajat, jotka hakevat mitä tahansa suorien tukien järjestelmien mukaista tukea vuonna 2015, eivät saa muuttaa pysyvänä laitumena olevan maan käyttötapaa ilman ennakkolupaa.

Jos havaitaan, että osuus on vähentynyt yli 5 prosenttia vuonna 2014, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä tällaisesta velvoitteesta.

▼C1

Poiketen asetuksen (EY) N:o 1122/2009 2 artiklan toisen kohdan 2 alakohdassa olevasta määritelmästä, jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetun luvan edellytyksenä on, että jokin maa-ala perustetaan pysyväksi laitumeksi, tällaista maata on pidettävä pysyvänä laitumena käyttötarkoituksen muuttamisen ensimmäisestä päivästä lähtien. Kyseistä alaa on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan käyttötarkoituksen muuttamispäivästä.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tuensaajille säädettyä velvoitetta ei sovelleta, jos tuensaaja on perustanut maata pysyväksi laitumeksi neuvoston asetusten (ETY) N:o 2078/92 ([1]), (EY) N:o 1257/1999 ([2]) ja (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti.

3. Jos todetaan, että asetuksen (EY) N:o 1122/2009 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitetta ei voida varmistaa vuonna 2014, asianomaisen jäsenvaltion on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi säädettävä kansallisella tai alueellisella tasolla, että tuensaajien, jotka hakevat mitä tahansa suorien tukien järjestelmien mukaista tukea vuonna 2015, on muutettava maa takaisin pysyväksi laitumeksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin tuensaajiin, joiden käytössä on maata, joka muutettiin pysyvästä laitumesta muulla tavalla käytettäväksi maaksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan maa-alaan, joka on muutettu tällä tavoin yhtenäishakemusten asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaiselle jättämiselle asianomaisessa jäsenvaltiossa vahvistettua viimeistä määräpäivää edeltäneiden 24 kuukauden kuluessa.

Tällaisessa tapauksessa viljelijöiden on muutettava kyseisen alan tietty prosenttiosuus takaisin pysyväksi laitumeksi tai perustettava tämänsuuruinen ala maata pysyväksi laitumeksi. Kyseinen prosenttiosuus on laskettava viljelijän muuttaman alan ja tasapainon palauttamiseksi tarvittavan alan perusteella.

▼C1

Jos tällainen ala on siirretty sen jälkeen, kun sen käyttötarkoitus muutettiin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kuitenkin ainoastaan, jos siirto tehtiin 6 päivän toukokuuta 2004 jälkeen.

▼B

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1122/2009 2 artiklan toisen kohdan 2 alakohdassa säädetään, jotka on muutettu takaisin pysyväksi laitumeksi tai jotka on perustettu pysyvänä laitumena, pidetään takaisinmuuttamisen tai alojen perustamisen ensimmäisestä päivästä alkaen ’pysyvinä laitumina’. ►C1 Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan käyttötarkoituksen muuttamispäivästä. ◄

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 92, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

▼B

4. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa sovelletaan ainoastaan vuonna 2015.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia vuosina 2015 ja 2016 varmistaakseen, että 1 ja 3 kohtaa noudatetaan.

II LUKU

HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN LASKEMINEN JA SOVELTAMINEN

38 artikla

Noudattamatta jättämistä koskevat yleiset säännöt

1. ►C1 'Toistuvalla' noudattamatta jättämisellä tarkoitetaan saman hoito- tai toimenpidevaatimuksen noudattamatta jättämistä useammin kuin kerran kolmen peräkkäisen kalenterivuoden pituisella kaudella edellyttäen, että tuensaajalle on ilmoitettu aiemmasta noudattamatta jättämisestä ja että hänellä on tapauksen mukaan ollut mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet mainitun aiemman noudattamatta jättämisen päättämiseksi. ◄ Noudattamatta jättämisen toistuvuuden määrittämiseksi otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 1122/2009 mukaisesti määritetyt noudattamatta jättämiset ja erityisesti asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II olevaan luetteloon sisältyvän hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 3 katsotaan vastaavan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II, sellaisena kuin se oli voimassa 21 päivänä joulukuuta 2013, mainittua lakisääteistä hoitovaatimusta 2.

2. Noudattamatta jättämisen 'laajuus' määritetään ottaen erityisesti huomioon, onko noudattamatta jättämisellä kauaskantoisia vaikutuksia vai rajoittuuko se kyseiseen maatilaan.

3. Noudattamatta jättämisen 'vakavuus' riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävyydestä ottaen huomioon asianomaisen hoito- tai toimenpidevaatimuksen tavoitteet.

4. Noudattamatta jättämisen 'kesto' riippuu erityisesti sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, ja mahdollisuuksista saada kyseiset vaikutukset loppumaan kohtuullisin keinoin.

5. Tämän luvun soveltamiseksi noudattamatta jättämisiä pidetään määritettyinä, jos ne vahvistetaan missä tahansa tämän asetuksen mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai tuodaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai tapauksen mukaan maksajaviraston tietoon millä tahansa muulla tavalla.

39 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen, kun kyse on laiminlyönnistä

1. Jos havaittu noudattamatta jättäminen johtuu tuensaajan laiminlyönnistä, on sovellettava vähennystä. Vähennyksen on pääsääntöisesti oltava kolme prosenttia asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa ilmoitettujen tukien ja vuosittaisten palkkioiden kokonaismäärästä.

▼C1

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän noudattamatta jättämisen merkittävyyttä koskevan arvion perusteella, ottaen huomioon 38 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut perusteet, päättää joko alentaa kyseisen prosenttiosuuden yhteen prosenttiin tai korottaa sen viiteen prosenttiin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä tai, jos kyseistä

▼C1

hoito- tai toimenpidevaatimusta koskevat säännökset antavat mahdollisuuden olla jatkamatta toimia kyseisen noudattamatta jättämisen johdosta taikka jos tuki myönnetään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 17 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, olla määräämättä vähennyksiä lainkaan.

▼B

2. Jos jäsenvaltio päättää olla soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan mukaista hallinnollista seuraamusta mutta tuensaaja oi korjaa tilannetta toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa, hallinnollista seuraamusta sovelletaan.

Toimivaltaisen viranomaisen asettama määräaika saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

3. ►C1 Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 99 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa mutta tuensaaja ei korjaa tilannetta toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetysti vähintään yhden prosentin vähennystä takautuvasti vuoteen, jolloin tehtiin ensimmäinen havainto, johon sovellettiin varhaisvaroitusjärjestelmää, jos todetaan, ettei noudattamatta jättämistä ole korjattu enintään kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana niin, että mukaan lasketaan myös kyseinen vuosi. ◄

Toimivaltaisen viranomaisen asettama määräaika saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

Noudattamatta jättämistä, jonka tuensaaja on korjannut asetetussa määräajassa, ei katsota noudattamatta jättämiseksi vahvistettaessa toistuvuutta 4 kohdan mukaisesti.

4. Kun sama noudattamatta jättäminen toistuu ensimmäisen kerran, 1 kohdan mukaisesti sovellettavaa vähennystä on korotettava kertoimella kolme, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tahallista noudattamatta jättämistä koskevien säännösten soveltamista.

Myöhempien toistumisten yhteydessä korotuskerrointa kolme on sovellettava joka kerran edellisen toistuvan noudattamatta jättämisen osalta vahvistettuun vähennykseen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.

Kun 15 prosentin suuruinen enimmäisvähennys on saavutettu, maksajaviraston on ilmoitettava asianomaiselle tuensaajalle, että hänen katsotaan toimineen 40 artiklassa tarkoitetulla tavalla tahallisesti, jos sama säännösten noudattamatta jättäminen vielä havaitaan.

40 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen, kun on kyse tahallisesta noudattamatta jättämisestä

Jos tuensaaja on jättänyt säännöksiä noudattamatta tahallisesti, 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kokonaismäärään sovellettavan vähennyksen on pääsääntöisesti oltava 20 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä.

▼B

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän noudattamatta jättämisen merkittävyyttä koskevan arvion perusteella, ottaen huomioon 38 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut perusteet, päättää alentaa kyseisen prosenttiosuuden vähintään 15 prosenttiin tai korottaa sen enintään 100 prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä.

41 artikla

Hallinnollisten seuraamusten kasaantuminen

Jos 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 2 alakohdan b alakohdan mukainen säännösten noudattamatta jättäminen on myös 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 2 alakohdan a alakohdan mukainen säännösten noudattamatta jättäminen, sovelletaan hallinnollisia seuraamuksia niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa asetuksen (EU) 1306/2013 77 artiklan 8 kohdan a alakohdan perusteella.

V OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

42 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat siirtymäsäännöt

1. ►C1 Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla täytäntöön pantavien toimenpiteiden tuensaajiin sovellettavien täydentävien ehtojen velvoitteiden osalta sovelletaan tässä asetuksessa ja komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 perusteella antamissa täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjä sääntöjä valvontajärjestelmästä ja hallinnollisista seuraamuksista. ◄

2. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa sovelletaan valvontaviranomaisen velvollisuuteen toteuttaa tarvittavat toimet sen todentamiseksi, että tuensaaja on korjannut noudattamatta jättämisen, sellaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden noudattamatta jättämisten osalta, joihin ei sovellettu hallinnollisia seuraamuksia, koska ne kuuluivat asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun *de minimis* -säännön soveltamisalaan.

43 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 1122/2009 ja (EU) N:o 65/2011 1 päivästä tammikuuta 2015.

Näitä asetuksia sovelletaan kuitenkin edelleen seuraaviin:

a) suorien tukien hakemukset, jotka on jätetty ennen 1 päivää tammikuuta 2015 alkavien palkkiokausien osalta;

▼M1

b) vuotta 2014 ja sitä aiempia vuosia koskevat maksupyynnöt ja tukihakemukset sekä vuotta 2015 koskevat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 66 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyt maksupyynnöt; ja

▼B

c) valvontajärjestelmä ja hallinnolliset seuraamukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) 85 t ja 103 z artiklan mukaisten viljelijöiden täydentävien ehtojen velvoitteiden osalta.

44 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼M1

Sitä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2015 tai sen jälkeen alkavia hakuvuosia ja palkkiokausia koskeviin suoran tuen hakemuksiin, maaseudun kehittämistukea koskeviin hakemuksiin ja maksupyyntöihin.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).